

van criteria inzake redelijkheid en goed financieel beheer moeten worden toegepast die noch vóór, noch tijdens, noch na de acties bekend waren gemaakt.

- De beschikkingen maken inbreuk op verzoeksters recht van verweer.

Beroep, op 28 maart 1997 ingesteld door British Shoe Corporation e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-73/97)

(97/C 166/36)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 maart 1997 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door British Shoe Corporation e.a., vertegenwoordigd door A. Bell, Solicitor, Society of Scotland, en M. Powell, Solicitor, England domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Loesch & Wolter, advocaten aldaar, rue Goethe 11.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren Verordening (EG) nr. 165/97 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op de invoer van bepaald schoeisel met bovendeel van textiel, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en uit Indonesië;
- de in rechte noodzakelijke stappen te ondernemen;
- de Commissie in hun kosten in de onderhavige zaak te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters in de onderhavige zaak zijn alle belangrijke importeurs van en detailhandelaars in schoeisel in de Europese Unie. Zij voeren aanzienlijke hoeveelheden schoeisel uit China en Indonesië in, landen waartegen een antidumpingonderzoek is ingesteld dat tot de vaststelling van Verordening (EG) nr. 165/97⁽¹⁾ heeft geleid, waarbij voor schoeisel afkomstig uit China en Indonesië voorlopige antidumpingrechten van respectievelijk 94,1% en 36,5% zijn opgelegd. Verzoeksters vorderen de nietigverklaring van deze verordening.

Verzoeksters beroepen zich op schending in rechte en in feite door de Commissie van artikel 1, lid 4, van Verordening nr. 3284/94⁽²⁾ met betrekking tot het begrip „soortgelijk product” in de zin van die bepaling. Huns inziens is ge vulcaniseerd schoeisel niet aan te merken als een „soortgelijk product” van schoeisel dat volgens het procédé van het spuitgieten is vervaardigd. Tussen beide bestaan er

aanzienlijke verschillen, met name wat de gebruikte materialen, het productieproces, de technische en fysische kenmerken, de prijs, de verpakking en de marketing betreft. Derhalve is het besluit van de Commissie houdende oplegging van een antidumpingrecht van 94,1% op ge vulcaniseerd schoeisel onwettig.

Voorts beroepen verzoeksters zich op schending van artikel 190 van het Verdrag. Huns inziens belet de ontoereikende motivering van Verordening nr. 165/97 het Gerecht van eerste aanleg de vraag te toetsen of verweerster de antidumpingrechten op een correct niveau heeft bepaald. Het eerste bezwaar tegen de benaderingswijze van de Commissie is, dat geen rekening is gehouden met het verschil tussen ge vulcaniseerd schoeisel en schoeisel dat volgens het procédé van het spuitgieten is vervaardigd. Voorts is de berekening van het voorlopig antidumpingrecht correct noch naar behoren gemotiveerd.

Daarnaast stellen zij, dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan bij de beoordeling van het begrip „belang van de Gemeenschap”. De bestreden maatregel impliceert, dat het distributiestelsel het leeuwendeel van het antidumpingrecht kan en zal voor zijn rekening nemen. Dienaangaande legt de Commissie evenwel niet het minste bewijs over; zij stelt enkel de brutomarge tussen invoer en wederverkoop op 100% vast. Geen rekening is gehouden met de kostenstructuur binnen de marge, noch met de winst, noch met de capaciteit van het distributiestelsel om een aanzienlijk gedeelte van het recht te absorberen. Aangezien de kleinhandelsprijzen van ingevoerd schoeisel reeds aanzienlijk zijn gestegen, spreken de feiten de door de Commissie gemaakte beoordeling van de situatie tegen.

Bovendien stellen verzoeksters, dat de Commissie in casu in strijd met artikel 3, lid 1, van Verordening nr. 3283/94, juncto artikel 5, lid 4, van dezelfde verordening, uit het oog heeft verloren dat zij, alvorens zij rechtmatig antidumpingrechten mag opleggen, moet aantonen dat een groep van Europese producenten die tezamen 25% van de Europese producten van het soortgelijk product voor hun rekening nemen, daadwerkelijk schade heeft geleden.

Tenslotte beroepen zij zich op schending van het evenredigheidsbeginsel, wat het niveau van de bij de bestreden verordening opgelegde antidumpingrechten betreft. Dienaangaande beklemtonen zij, dat het nagenoeg onmogelijk is om binnen de Gemeenschap ge vulcaniseerd schoeisel geleverd te krijgen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 165/97 van de Commissie van 28 januari 1997 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op de invoer van bepaald schoeisel met bovendeel van textiel, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en uit Indonesië (PB 1997, L 29, blz. 3).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 3283/94 van de Raad van 22 december 1994 inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 1994, L 349, blz. 1).